ธนาคารแห่งประเทศไทย

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย
ที่ สกส. 19 /2562
เรื่อง หลักเกณฑ์การคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการ
ของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

---

1. เหตุผลในการออกประกาศ

ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการเป็นความเสี่ยงพื้นฐานที่อาจเกิดจากการปฏิบัติงาน ได้แก่ ความบกพร่องของระบบงาน บุคลากร กระบวนการ รวมทั้งปัจจัยภายนอกอื่น ๆ ซึ่งเป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้กับทุกหน่วยงาน รวมถึงการดำเนินงานของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ จึงควรมีเงินกองทุนรองรับความเสี่ยงดังกล่าว ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงกำหนดแนวทางการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการตามประกาศฉบับนี้ เพื่อให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจใช้ประเมินระดับเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการเป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยกำหนดวิธีการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการไว้สองทางเลือก ได้แก่ Basic Indicator Approach (วิธี BIA) และ Standardised Approach (วิธี SA-OR)

ในการออกประกาศฉบับนี้เพื่ออ้างอิงอำนาจตามกฎหมายให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 ที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยสาระสำคัญของหลักเกณฑ์ไม่มีการเปลี่ยนแปลงจากหลักเกณฑ์เดิม โดยสถาบันการเงินเฉพาะกิจจะต้องนำปริมาณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการที่คำนวณตามหลักเกณฑ์ในประกาศฉบับนี้ไปรวมกับสินทรัพย์เสี่ยงด้านอื่น ๆ ตามที่กำหนดในประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การกำกับดูแลเงินกองทุนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เพื่อหาอัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดต่อไป

2. อำนาจตามกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 120/1 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ธนาคารแห่งประเทศไทยโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ออกหลักเกณฑ์การคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจถือปฏิบัติตามที่กำหนดในประกาศฉบับนี้

3. ประกาศที่ยกเลิก

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ สกส. 11/2559 เรื่อง หลักเกณฑ์การคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ลงวันที่ 11 ตุลาคม 2559

สกสป40-งท300๐๕-256209๐๒

งท300	วันที่ 2 ก.ย. 2562

4. ขอบเขตการบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับกับธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม และบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย

5. เนื้อหา

5.1 คำจำกัดความ

ในประกาศฉบับนี้

“สถาบันการเงินเฉพาะกิจ” หมายความว่า สถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย บรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม และบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย

“ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (Operational risk)” หมายความว่า ความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายต่าง ๆ อันเนื่องมาจากความไม่เพียงพอหรือความบกพร่องของกระบวนการควบคุมภายใน บุคลากรและระบบงาน หรือจากเหตุการณ์ภายนอก รวมถึงความเสี่ยงด้านกฎหมาย[1] แต่ไม่รวมความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic risk) และด้านชื่อเสียง (Reputational risk)

“รายได้จากการดำเนินงาน (Gross income)” หมายความว่า รายได้ที่เกิดจากการดำเนินธุรกิจตามปกติของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ และรายได้ที่ไม่ใช่ดอกเบี้ยสุทธิ (เอกสารแนบ 1)

“ยอดคงค้าง” หมายความว่า เงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับ และมูลค่าตามบัญชี (Book value) ของเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุนในบัญชีเพื่อการธนาคารก่อนหักเงินสำรองที่กันไว้ ยกเว้นกรณียอดคงค้างที่กันสำรองไว้เต็มจำนวนแล้ว ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยอนุญาตให้นำเงินสำรองที่กันไว้ดังกล่าวมาหักจากยอดคงค้างได้ การคำนวณยอดคงค้างในแต่ละปี ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจใช้ค่าเฉลี่ยของยอดคงค้างสำหรับในแต่ละรอบระยะเวลา 6 เดือน จำนวน 2 งวด[2]

“ฐานเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ” หมายความว่า ค่าที่ใช้ในการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการ ทั้งนี้ ค่าฐานเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับ

---

[1] เช่น ความเสี่ยงต่อการถูกฟ้องร้อง ถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย หรือถูกทางการเปรียบเทียบปรับ รวมทั้งความเสี่ยงจากความเสียหายที่จะต้องปฏิบัติตามสัญญาประนีประนอมยอมความนอกศาล เป็นต้น

[2] ได้แก่ ยอดคงค้างสำหรับรอบระยะเวลา 6 เดือนแรกและ 6 เดือนหลังของปีบัญชี ทั้งนี้ สำหรับสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีรอบปีบัญชีสิ้นสุดเดือนธันวาคม ให้ใช้ยอดคงค้างของรอบระยะเวลาสิ้นเดือนมิถุนายนและธันวาคม สำหรับสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีรอบปีบัญชีสิ้นสุดในระยะเวลาที่ต่างไปจากนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยอนุญาตให้ใช้รอบระยะเวลา 6 เดือนตามรอบปีบัญชีดังกล่าวได้ เช่น สถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีรอบปีบัญชีสิ้นสุดเดือนมีนาคม ให้ใช้ยอดคงค้างของรอบระยะเวลาสิ้นเดือนกันยายนและมีนาคม เป็นต้น

ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการไม่เท่ากับเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องดำรงตามกฎหมาย เนื่องจากเป็นค่าที่คำนวณจากอัตราส่วนเงินกองทุนขั้นต่ำที่ร้อยละ 8 ซึ่งต่างจากอัตราส่วนเงินกองทุนขั้นต่ำตามกฎหมายที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดสำหรับสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

"มูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการ" หมายความว่า ค่าระบุระดับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการที่คำนวณตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด เพื่อใช้ในการคำนวณรวมกับสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตและสินทรัพย์เสี่ยงด้านตลาด เพื่อหาเงินกองทุนขั้นต่ำที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจจะต้องดำรงตามกฎหมาย ทั้งนี้ เนื่องจากความเสี่ยงด้านปฏิบัติการไม่ได้เกิดจากสินทรัพย์ของสถาบันการเงินเฉพาะกิจเหมือนความเสี่ยงด้านเครดิตและความเสี่ยงด้านตลาด จึงไม่มีสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการที่แท้จริง แต่เป็นเพียงมูลค่าเทียบเท่าเท่านั้น

5.2 หลักการ

หลักเกณฑ์การคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการตามประกาศฉบับนี้กำหนดให้คำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการไว้สองทางเลือก ได้แก่ Basic Indicator Approach (วิธี BIA) และ Standardised Approach (วิธี SA-OR) เพื่อให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจเลือกใช้ตามความเหมาะสม โดยให้พิจารณาถึงความซับซ้อนของการดำเนินธุรกิจ ระดับความเสี่ยง รวมทั้งระบบการบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการของตนเอง ซึ่งทั้งสองวิธีข้างต้นใช้รายได้จากการดำเนินงานเป็นค่าตัวแทน (Proxy) ในการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการ กล่าวคือ สถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีรายได้จากการดำเนินงานสูง จะมีความเสี่ยงด้านปฏิบัติการอยู่ในระดับสูง ดังนั้น สถาบันการเงินเฉพาะกิจนั้นจะมีมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการสูงและจะต้องดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการในระดับที่สูงเช่นเดียวกัน

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้มีทางเลือกภายใต้วิธี SA-OR อีกหนึ่งวิธี คือ Alternative Standardised Approach (วิธี ASA) ซึ่งอนุญาตให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีการประกอบธุรกิจให้สินเชื่อสามารถเลือกใช้ยอดคงค้างเป็น Proxy ในการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการของสายธุรกิจ Retail banking และ Commercial banking แทนการใช้รายได้จากการดำเนินงาน เนื่องจากยอดคงค้างอาจจะเป็น Proxy ที่ดีกว่ารายได้จากการดำเนินงานในสายธุรกิจดังกล่าว

ทั้งนี้ สถาบันการเงินเฉพาะกิจที่เลือกใช้วิธี SA-OR หรือวิธี ASA จะต้องผ่านเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดไว้ในข้อ 5.6 ด้วย

5.3 หลักเกณฑ์การคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการ และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง

5.3.1 ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการตามวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) Basic Indicator Approach (วิธี BIA) ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 5.4

(2) Standardised Approach (วิธี SA-OR) รวมถึง Alternative Standardised Approach (วิธี ASA) ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 5.5

ทั้งนี้ สถาบันการเงินเฉพาะกิจจะต้องเลือกใช้วิธีการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการที่สอดคล้องกับลักษณะและความซับซ้อนของการดำเนินธุรกิจ

5.3.2 สถาบันการเงินเฉพาะกิจที่ประสงค์จะใช้วิธี SA-OR หรือวิธี ASA ต้องยื่นขออนุญาตพร้อมเอกสารแสดงการจัดแบ่งรายได้จากการดำเนินงาน และ/หรือยอดคงค้าง ตามประเภทสายธุรกิจโดยวิธี SA-OR หรือวิธี ASA พร้อมทั้งแบบประเมินความพร้อมของสถาบันการเงินเฉพาะกิจในการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดสำหรับการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการโดยวิธี SA-OR และวิธี ASA (เอกสารแนบ 2) และนำส่งที่ฝ่ายกำกับและตรวจสอบสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ธนาคารแห่งประเทศไทย พร้อมทั้งเอกสารสำคัญอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) โดยสถาบันการเงินเฉพาะกิจจะต้องยื่นขออนุญาตล่วงหน้าก่อนงวดการบัญชีที่จะเริ่มใช้วิธีการคำนวณวิธีใหม่ไม่น้อยกว่า 3 เดือน โดยธนาคารแห่งประเทศไทยจะพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 60 วันนับแต่วันที่ได้รับคำขอและเอกสารครบถ้วนถูกต้อง

5.3.3 ในกรณีที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องการเปลี่ยนแปลงวิธีการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการ สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทย โดยให้ดำเนินการดังนี้

(1) กรณีที่เปลี่ยนแปลงจากวิธีที่ซับซ้อนน้อยกว่าเป็นวิธีที่ซับซ้อนมากกว่า ซึ่งได้แก่ เปลี่ยนแปลงจากวิธี BIA เป็นวิธี ASA หรือ จากวิธี BIA เป็นวิธี SA-OR หรือ จากวิธี ASA เป็นวิธี SA-OR ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในข้อ 5.3.2 ทั้งนี้ สถาบันการเงินเฉพาะกิจที่ต้องการเปลี่ยนแปลงจากวิธี ASA ไปเป็นวิธี SA-OR ให้กรอกข้อมูลตามแบบประเมินความพร้อมฯ เฉพาะข้อ 4

(2) กรณีที่เปลี่ยนแปลงจากวิธีที่ซับซ้อนมากกว่าเป็นวิธีที่ซับซ้อนน้อยกว่า ซึ่งได้แก่ เปลี่ยนแปลงจากวิธี SA-OR เป็นวิธี ASA หรือ จากวิธี SA-OR เป็นวิธี BIA หรือ จากวิธี ASA เป็นวิธี BIA สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นรายกรณี โดยจะต้องมีเหตุผลอันสมควรเป็นกรณีพิเศษเท่านั้น **โดยธนาคารแห่งประเทศไทยจะพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 90 วันนับแต่วันที่ได้รับคำขอและเอกสารครบถ้วนถูกต้อง**

5.3.4 สำหรับกรณีพิเศษที่มีผลทำให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดตามข้อ 5.6 เช่น มีเหตุการณ์ที่ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญต่อการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดสำหรับการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการ หรือมีการควบหรือรวมกิจการ (Merger and acquisition) หรือมีการเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการอย่างมีนัยสำคัญ เป็นต้น ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจยื่นขออนุญาตต่อธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นรายกรณี โดยธนาคารแห่งประเทศไทยจะพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 60 วันนับแต่วันที่ได้รับคำขอและเอกสารครบถ้วนถูกต้อง

5.4 หลักเกณฑ์การคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการโดย Basic Indicator Approach (วิธี BIA)

ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจคำนวณฐานเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการจากค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปีของผลคูณค่าคงที่ 15% กับรายได้จากการดำเนินงานของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ในกรณีที่รายได้จากการดำเนินงานในปีใดมีค่าติดลบหรือเท่ากับศูนย์ ให้ตัดรายได้ดังกล่าวออกจากตัวเศษ และตัดปีดังกล่าวออกจากจำนวนปีในตัวส่วน โดยหลังจากนั้น ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการด้วยการนำ 12.5 คูณด้วยฐานเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ตามสูตรการคำนวณต่อไปนี้

$$ERWA_{BIA} = 12.5 \times K_{BIA}$$

$$K_{BIA} = \frac{\sum(GI_{1\ldots n} \times \alpha)}{n}$$

โดย $ERWA_{BIA}$ = มูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการที่คำนวณตามวิธี BIA

K_{BIA} = ฐานเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการที่คำนวณตามวิธี BIA

$GI_{1\ldots n}$ = รายได้จากการดำเนินงานย้อนหลัง 3 ปี เฉพาะที่มีค่าบวก

α = ค่าคงที่ความเสี่ยงตามวิธี BIA มีค่าเท่ากับ 15%

n = จำนวนปีที่รายได้จากการดำเนินงานมีค่าเป็นบวก

5.5 หลักเกณฑ์การคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการโดย Standardised Approach (วิธี SA-OR) รวมถึง Alternative Standardised Approach (วิธี ASA)

5.5.1 ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการด้วยวิธี SA-OR ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

(1) ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจจัดสรรรายได้จากการดำเนินงานลงในประเภทสายธุรกิจที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

- สายธุรกิจแบ่งตามลักษณะของธุรกรรมออกเป็น 8 ประเภท (เอกสารแนบ 3) โดยสถาบันการเงินเฉพาะกิจจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การจัดประเภทสายธุรกิจที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดไว้ (เอกสารแนบ 4) และสำหรับสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีระบบภายในที่ใช้งานอยู่แล้วในการจัดประเภทสายธุรกิจ สามารถจัดธุรกรรมบางประเภทให้อยู่ในสายธุรกิจที่แตกต่างจากที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดไว้ได้ในกรณีที่สายธุรกิจนั้นมีค่าคงที่ (ค่า β) สูงกว่าหรือเท่ากับสายธุรกิจตามเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

- ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจจัดสรรรายได้จากการดำเนินงานลงในประเภทสายธุรกิจที่กล่าวข้างต้นเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ทั้งนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยได้แนบตัวอย่างการจัดสรรรายได้จากการดำเนินงานเพื่อให้การจัดสรร

รายได้จากการดำเนินงานลงในแต่ละสายธุรกิจของสถาบันการเงินเฉพาะกิจเป็นไปอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกัน (เอกสารแนบ 5)

(2) ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจคำนวณฐานเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการของแต่ละสายธุรกิจดังกล่าว โดยการนำรายได้จากการดำเนินงานคูณกับค่าคงที่ความเสี่ยง (ค่า β) ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดไว้สำหรับแต่ละสายธุรกิจ (เอกสารแนบ 3) จากนั้นให้นำผลการคำนวณที่ได้ของแต่ละสายธุรกิจมารวมกันจะเป็นฐานเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการของทั้งสถาบันการเงินเฉพาะกิจในปีนั้น อนึ่ง กรณีที่ฐานเงินกองทุนขั้นต่ำของสายธุรกิจใดติดลบ สถาบันการเงินเฉพาะกิจสามารถนำฐานเงินกองทุนขั้นต่ำที่ติดลบของสายธุรกิจนั้นมาหักกลบกับฐานเงินกองทุนขั้นต่ำที่เป็นบวกของสายธุรกิจอื่น ๆ ในปีเดียวกันได้

(3) ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจนำผลการคำนวณฐานเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการของทั้งสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่คำนวณได้ตามข้อ (2) ย้อนหลัง 3 ปี มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ทั้งนี้ หากฐานเงินกองทุนขั้นต่ำรวมของทั้งสถาบันการเงินเฉพาะกิจในปีใดมีค่าติดลบ ให้ถือว่าฐานเงินกองทุนขั้นต่ำในปีนั้นเป็น 0 โดยที่ตัวหารยังคงเป็น 3 ปีเช่นเดิม

(4) ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการด้วยการนำ 12.5 คูณฐานเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการที่คำนวณได้ตามข้อ (3)

ทั้งนี้ การคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการตามวิธี SA-OR สามารถสรุปเป็นสูตรการคำนวณได้ ดังต่อไปนี้

$$ERWA_{SA-OR} = 12.5 \times K_{SA-OR}$$

$$K_{SA-OR} = \frac{\sum_{year\ 1-3} max[\sum(GI_{1-8} \times \beta_{1-8}), 0]}{3}$$

โดย $ERWA_{SA\text{-}OR}$ = มูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการที่คำนวณตามวิธี SA-OR

$K_{SA\text{-}OR}$ = ฐานเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการที่คำนวณตามวิธี SA-OR

$GI_{1\text{-}8}$ = รายได้จากการดำเนินงานของแต่ละสายธุรกิจ 8 ประเภท

$\beta_{1\text{-}8}$ = ค่าคงที่ความเสี่ยงตามวิธี SA-OR ที่กำหนดแตกต่างกันตามประเภทของสายธุรกิจ 8 ประเภท

5.5.2 สถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีการประกอบธุรกิจให้สินเชื่อสามารถเลือกใช้ Alternative Standardised Approach (วิธี ASA) ในการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการ ตามวิธีต่อไปนี้

ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจคำนวณฐานเงินกองทุนขั้นต่ำ และมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการของทั้งสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ตามที่กำหนดในวิธี SA-OR ข้อ 5.5.1 (1) – 5.5.1 (4) แต่มีข้อแตกต่างคือ ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจคำนวณฐานเงินกองทุนในแต่ละปีสำหรับ

สายธุรกิจ Retail banking[3] และ Commercial banking[4] โดยใช้ยอดคงค้างเฉลี่ยของแต่ละปีคูณกับค่าคงที่ "m" ที่กำหนดไว้เท่ากับ 0.035 แล้วนำไปคูณกับค่า β ของแต่ละสายธุรกิจ ตามสูตรการคำนวณฐานเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับสายธุรกิจ Retail banking และ Commercial banking ดังต่อไปนี้

$$K_{RB} = \beta_{RB} \times m \times LA_{RB}$$ (กรณี Retail banking)

$$K_{CB} = \beta_{CB} \times m \times LA_{CB}$$ (กรณี Commercial banking)

โดย K_{RB}, K_{CB} = ฐานเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับสายธุรกิจ Retail banking และ Commercial banking ตามวิธี ASA

β_{RB}, β_{CB} = ค่าคงที่ความเสี่ยงของสายธุรกิจ Retail banking และ Commercial banking

LA_{RB}, LA_{CB} = ยอดคงค้างเฉลี่ยแต่ละปี 3 ปีย้อนหลังของสายธุรกิจ Retail banking และ Commercial banking

m = ค่าคงที่ มีค่าเท่ากับ 0.035

ทั้งนี้ สถาบันการเงินเฉพาะกิจที่เลือกใช้วิธี ASA แต่ไม่สามารถจัดสรรรายได้จากการดำเนินงานหรือยอดคงค้างตามวิธีข้างต้น ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจเลือกคำนวณฐานเงินกองทุนของสายธุรกิจหรือกลุ่มสายธุรกิจด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งดังต่อไปนี้

- คำนวณฐานเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการของกลุ่มสายธุรกิจ โดยใช้ยอดรวมของยอดคงค้างของ Retail banking และ Commercial banking คูณด้วยค่า m แล้วจึงนำไปคูณค่า β ที่สูงกว่าของ 2 สายธุรกิจนี้ ซึ่งเท่ากับ 15% และใช้ยอดรวมของรายได้จากการดำเนินงานของสายธุรกิจที่เหลือคูณด้วยค่า β สูงสุดของทั้ง 6 สายธุรกิจซึ่งเท่ากับ 18%

- คำนวณฐานเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการของกลุ่มสายธุรกิจ หรือสายธุรกิจ โดยใช้ยอดรวมของยอดคงค้างของ Retail banking และ Commercial banking คูณด้วยค่า m แล้ว จึงนำไปคูณค่า β ที่สูงกว่าของ 2 สายธุรกิจนี้ ซึ่งเท่ากับ 15% และใช้รายได้จากการดำเนินงานของแต่ละสายธุรกิจที่เหลืออีก 6 สายธุรกิจคูณด้วยค่า β ของแต่ละสายธุรกิจนั้น

- คำนวณฐานเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการของสายธุรกิจหรือกลุ่มสายธุรกิจ โดยใช้ยอดคงค้างของ Retail banking และ Commercial banking คูณด้วยค่า m แล้ว จึงนำไปคูณกับค่า β ของแต่ละสายธุรกิจนี้ และใช้ยอดรวมของรายได้จากการดำเนินงานของสายธุรกิจที่เหลืออีก 6 สาย คูณด้วยค่า β สูงสุดของทั้ง 6 สายธุรกิจ ซึ่งเท่ากับ 18%

---

[3] ยอดคงค้างของสายธุรกิจ Retail banking ประกอบด้วยยอดคงค้างของ (1) ลูกหนี้รายย่อย และ (2) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย

[4] ยอดคงค้างของสายธุรกิจ Commercial banking ประกอบด้วยยอดคงค้างของ (1) ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลาง (2) ลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs) (3) ลูกหนี้ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (MDBs) (4) ลูกหนี้สถาบันการเงิน (5) ลูกหนี้บริษัทหลักทรัพย์ และ (6) ลูกหนี้ธุรกิจเอกชน

ทั้งนี้ สถาบันการเงินเฉพาะกิจสามารถอ้างอิงคำจำกัดความของลูกหนี้แต่ละประเภทได้จาก ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

5.6 แนวทางการบริหารความเสี่ยง และเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับ Standardised Approach (วิธี SA-OR) รวมถึง Alternative Standardised Approach (วิธี ASA)

สถาบันการเงินเฉพาะกิจที่จะเลือกใช้วิธี SA-OR และวิธี ASA ในการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการจะต้องผ่านเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด ดังนี้

(1) คณะกรรมการและผู้บริหารระดับสูงของสถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดกรอบนโยบายและการติดตามดูแลการบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

(2) สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องมีระบบการบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการที่ดี มีการนำระบบดังกล่าวไปใช้ในทางปฏิบัติ รวมทั้งมีการกำหนดความรับผิดชอบที่ชัดเจนให้แก่หน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ซึ่งควรมีหน้าที่สำคัญดังนี้

(2.1) พัฒนากลยุทธ์ที่จะใช้ในการบ่งชี้ ประเมิน ติดตาม ควบคุม และลดความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

(2.2) กำหนดนโยบายและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและควบคุมความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

(2.3) กำหนดวิธีการที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยงด้านปฏิบัติการของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ และนำวิธีการดังกล่าวไปปฏิบัติ และ

(2.4) กำหนดรูปแบบการรายงานความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ และนำรายงานดังกล่าวไปใช้

(3) สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องมีทรัพยากรเพียงพอสำหรับการใช้วิธี SA-OR หรือวิธี ASA ในแต่ละสายธุรกิจและในสายงานควบคุมและตรวจสอบกิจการภายใน

(4) สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องมีนโยบายและหลักเกณฑ์ในการเชื่อมโยงรายได้จากการดำเนินงานสำหรับแต่ละสายธุรกิจตามวิธี SA-OR หรือยอดคงค้างสำหรับสายธุรกิจ Retail banking และ Commercial banking ตามวิธี ASA เป็นลายลักษณ์อักษร รวมทั้งมีการทบทวนและปรับปรุงหลักเกณฑ์ดังกล่าวเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงธุรกิจหรือมีการทำธุรกิจใหม่

(5) สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องมีระบบการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงจากความเสี่ยงด้านปฏิบัติการในแต่ละสายธุรกิจ ซึ่งต้องเป็นส่วนหนึ่งของระบบประเมินความเสี่ยงด้านปฏิบัติการที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจใช้ และระบบประเมินความเสี่ยงด้านปฏิบัติการต้องสามารถรวมเข้ากับกระบวนการบริหารความเสี่ยงของสถาบันการเงินเฉพาะกิจได้เป็นอย่างดี เช่น ข้อมูลผลลัพธ์ที่ได้จากการประเมินความเสี่ยงต้องเป็นส่วนสำคัญในรายงานความเสี่ยงที่ส่งให้ผู้บริหารและถูกนำไปใช้ในการวิเคราะห์ ติดตาม และควบคุมความเสี่ยง เป็นต้น

(6) สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องมีการจัดทำรายงานความเสี่ยงด้านปฏิบัติการและข้อมูลความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นประจำ ซึ่งในรายงานควรกล่าวถึงการดำเนินการของสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่เหมาะสมต่อข้อมูลความเสียหายดังกล่าวให้แก่ผู้บริหารหน่วยงาน ผู้บริหารระดับสูง และคณะกรรมการของสถาบันการเงินเฉพาะกิจทราบ

(7) สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องจัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับระบบบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการอย่างครบถ้วน และมีการติดตามการปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ การควบคุม และกระบวนการที่เกี่ยวกับระบบบริหารความเสี่ยง ซึ่งรวมถึงการดำเนินการเมื่อเกิดกรณีที่ไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้

(8) สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องมีการสอบทานกระบวนการบริหารความเสี่ยงและระบบประเมินความเสี่ยงด้านปฏิบัติการที่เป็นอิสระเป็นประจำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในการทำธุรกรรม กระบวนการ หรือระบบบริหารความเสี่ยง โดยสถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องสอบทานทั้งหน่วยงานที่ทำธุรกรรมต่าง ๆ และหน่วยงานบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการด้วย

(9) ระบบการบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการของสถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องมีการสอบทานโดยผู้ตรวจสอบภายนอก เมื่อธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นสมควร

6. วันเริ่มต้นบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2562 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 2 กันยายน 2562

(นายวิรไท สันติประภพ)
ผู้ว่าการ
ธนาคารแห่งประเทศไทย

ฝ่ายกำกับและตรวจสอบสถาบันการเงินเฉพาะกิจ
โทรศัพท์ 0 2283 6373, 0 2283 6372

เอกสารแนบ 1

วิธีการคำนวณรายได้จากการดำเนินงาน (Gross income)

รายได้จากการดำเนินงาน หมายถึง ผลรวมของรายได้ดอกเบี้ยสุทธิ และรายได้ที่ไม่ใช่ดอกเบี้ยสุทธิของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ซึ่งมีรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

รายได้จากการดำเนินงาน
1. รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ
บวก 1.1 รายได้ดอกเบี้ยรับและเงินปันผลทั้งหมดของสถาบันการเงินเฉพาะกิจทั้งจาก ก) ฐานะในบัญชีเพื่อการค้า[1] และ ข) ฐานะในบัญชีเพื่อการธนาคาร
หัก 1.2 ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินทุนที่สนับสนุนการได้มาของรายได้ตามข้อ 1.1 เช่น ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับต้นทุนเงินทุนที่มาจากการกู้ยืมระหว่างธนาคารหรือผ่านตลาดเงิน การรับเงินฝาก การออกหุ้นกู้ เป็นต้น
2. รายได้ที่ไม่ใช่ดอกเบี้ยสุทธิ
บวก 2.1 รายได้ค่าธรรมเนียมและบริการทั้งหมดของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เช่น ค่าธรรมเนียมบัตรเอทีเอ็ม ค่าธรรมเนียมการเปิด L/C เป็นต้น รวมทั้งรายได้จากการให้บริการด้านงานสนับสนุนแก่บุคคลอื่น (Insourcing fee)
หัก 2.2 ค่าธรรมเนียมและบริการที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจจ่ายในการให้บริการ เช่น ค่าธรรมเนียมในการโอนเงินที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องจ่ายธนาคารแห่งประเทศไทยกรณีทำธุรกรรม BAHTNET ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับบัตรเอทีเอ็มที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องจ่ายแก่ระบบกลางในการดำเนินการกรณีทำธุรกรรมข้ามสถาบันการเงิน เป็นต้น
บวก 2.3 กำไร (ขาดทุน) จากการขายและประเมินมูลค่ายุติธรรมของฐานะในบัญชีเพื่อการค้า ทั้งนี้รวมถึงกำไร (ขาดทุน) จากการขายและประเมินมูลค่ายุติธรรมของธุรกรรมปริวรรตเงินตราต่างประเทศและสินค้าโภคภัณฑ์ทั้งในบัญชีเพื่อการค้าและในบัญชีเพื่อการธนาคาร
หัก 2.4 ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินทุนที่สนับสนุนการได้มาของรายได้ตามข้อ 2.3 (โดยไม่ให้นำค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องที่ได้หักไปแล้วในข้อ 1.2 มาหักซ้ำอีกครั้ง)

[1] ทั้งนี้ การจัดกลุ่มฐานะต่าง ๆ ให้ใช้ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การกำกับดูแลความเสี่ยงด้านตลาดและการคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านตลาดของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

อนึ่ง รายได้จากการดำเนินงานข้างต้นจะต้อง

(1) ไม่หักเงินสำรองและการด้อยค่าของสินทรัพย์ เช่น ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ

(2) ไม่หักค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานทุกประเภท เช่น ค่าใช้จ่ายพนักงาน ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาคาร สถานที่และอุปกรณ์ ค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนกรรมการ ค่าที่ปรึกษาต่าง ๆ ค่าธรรมเนียมวิชาชีพ ค่าใช้จ่ายในการใช้บริการจากผู้ให้บริการภายนอก (Outsourcing) และการแต่งตั้งตัวแทน (Agent) ค่าใช้จ่ายในการแต่งตั้งนิติบุคคลอื่นเป็นตัวแทนจ่ายเงิน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับแบบพิมพ์ของสถาบันการเงินเฉพาะกิจและค่าใช้จ่ายในการพิมพ์ตราสารพาณิชย์ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการโฆษณา ค่านายหน้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีที่ดินและโรงเรือนสำหรับที่ทำการ เป็นต้น

(3) ไม่นับรวมกำไร (ขาดทุน) จากการขายและประเมินมูลค่ายุติธรรมของฐานะในบัญชีเพื่อการธนาคาร[2]

(4) ไม่นับรวมรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้เกิดจากการดำเนินงานตามปกติของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (Non-core business) เช่น

- ค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันภัย
- ค่าเช่าจากทรัพย์สินรอการขาย
- กำไร (ขาดทุน) จากการขายทรัพย์สินรอการขายหรือทรัพย์สินอื่น
- ขาดทุนจากการด้อยค่าของทรัพย์สินรอการขายและทรัพย์สินอื่น
- รายการพิเศษ หรือรายการไม่ปกติอื่น ๆ (Extraordinary หรือ Irregular items) เช่น ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงสำนักงานอันเนื่องมาจากน้ำท่วม ค่าเสียหายที่เกิดจากไฟไหม้น้ำท่วม หรือภัยธรรมชาติอย่างอื่น เป็นต้น

รายได้จากการดำเนินงานที่จะนำไปใช้ในการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการ ประกอบด้วย รายได้จากการดำเนินงานของรอบระยะเวลา 6 เดือนล่าสุดย้อนหลัง 3 ปี (หรือ 6 รอบ) ทั้งนี้ สถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีรอบปีบัญชีสิ้นสุดเดือนธันวาคม ให้ใช้รายได้จากการดำเนินงานของรอบระยะเวลาทุกสิ้นเดือนมิถุนายนและธันวาคม สำหรับสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีรอบปีบัญชีสิ้นสุดในระยะเวลาที่ต่างไปจากนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยอนุญาตให้ใช้รอบระยะเวลา 6 เดือนตามรอบปีบัญชีดังกล่าวในการคำนวณรายได้จากการดำเนินงานได้ เช่น สถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีรอบปีบัญชีสิ้นสุดเดือนมีนาคม ให้ใช้รายได้จากการดำเนินงานของรอบระยะเวลาทุกสิ้นเดือนกันยายนและมีนาคม เป็นต้น

[2] ทั้งนี้ กรณีที่ธนาคารแห่งประเทศไทยพบว่าสถาบันการเงินเฉพาะกิจมีเจตนาจะขายเงินลงทุนในพอร์ตการลงทุนจากบัญชีเพื่อการค้าแต่ย้ายพอร์ตการลงทุนดังกล่าวมาอยู่ในบัญชีเพื่อการธนาคารแทน เพื่อจงใจหลบเลี่ยงการนับกำไรจากการขายฐานะในบัญชีเพื่อการค้าเป็นรายได้ ซึ่งต้องนำไปคำนวณเป็นเงินกองทุน (Capital arbitrage) ธนาคารแห่งประเทศไทยจะพิจารณาสั่งการให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจดำเนินการตามที่เห็นสมควรได้

เอกสารแนบ 2

แบบประเมินความพร้อมของสถาบันการเงินเฉพาะกิจในการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดสำหรับการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการโดยวิธี SA-OR และวิธี ASA

ชื่อสถาบันการเงินเฉพาะกิจ_____

ชื่อผู้จัดการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน _____ **ลงนาม** _____

ชื่อและตำแหน่งผู้รับผิดชอบในการกรอกข้อมูลที่ธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถติดต่อได้ พร้อมหมายเลขโทรศัพท์_____

วันที่ทำการประเมิน _____

ลำดับ	เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำ	ระดับของการผ่านเกณฑ์				รายละเอียดที่แสดงว่า สถาบันการเงินเฉพาะกิจสามารถปฏิบัติได้ตามเกณฑ์	เอกสารต่าง ๆ ที่สนับสนุนการปฏิบัติตามเกณฑ์	
		ผ่าน	ผ่านเป็นส่วนใหญ่	ไม่ผ่านเป็นส่วนใหญ่	ไม่ผ่าน		ชื่อเอกสาร	เลขที่อ้างอิง
1	คณะกรรมการและผู้บริหารระดับสูงของสถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดกรอบนโยบายและการติดตามดูแลการบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ							
2	สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องมีระบบการบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการที่ดี มีการนำระบบดังกล่าวไปใช้ในทางปฏิบัติ รวมทั้งมีการกำหนดความรับผิดชอบที่ชัดเจนให้แก่หน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการซึ่งควรมีหน้าที่สำคัญดังนี้ 1) พัฒนากลยุทธ์ที่จะใช้ในการบ่งชี้ ประเมิน ติดตาม ควบคุม และลดความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ 2) กำหนดนโยบายและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและควบคุมความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ 3) กำหนดวิธีการที่จะใช้ในการประเมินความเสี่ยงด้านปฏิบัติการของสถาบันการเงินเฉพาะกิจและนำวิธีการดังกล่าวไปปฏิบัติ 4) กำหนดรูปแบบการรายงานความเสี่ยงด้านปฏิบัติการและนำรายงานดังกล่าวไปใช้							

ลำดับ	เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำ	ระดับของการผ่านเกณฑ์				รายละเอียดที่แสดงว่า สถาบันการเงินเฉพาะกิจสามารถปฏิบัติได้ตามเกณฑ์	เอกสารต่าง ๆ ที่สนับสนุนการปฏิบัติตามเกณฑ์	
		ผ่าน	ผ่านเป็นส่วนใหญ่	ไม่ผ่านเป็นส่วนใหญ่	ไม่ผ่าน		ชื่อเอกสาร	เลขที่อ้างอิง
3	สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องมีทรัพยากรเพียงพอสำหรับการใช้วิธี SA-OR หรือวิธี ASA ในแต่ละสายธุรกิจและในสายงานควบคุมและสายงานตรวจสอบกิจการภายใน							
4	สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องมีนโยบายและหลักเกณฑ์ในการเชื่อมโยงรายได้จากการดำเนินงานสำหรับแต่ละสายธุรกิจตามวิธี SA–OR (หรือยอดคงค้างสำหรับสายธุรกิจ Retail Banking และ Commercial Banking ตามวิธี ASA) เป็นลายลักษณ์อักษร รวมทั้งมีการทบทวน และปรับปรุงหลักเกณฑ์ดังกล่าวเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงธุรกิจหรือมีการทำธุรกิจใหม่							
5	สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องมีระบบการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงจากความเสี่ยงด้านปฏิบัติการในแต่ละสายธุรกิจ ซึ่งต้องเป็นส่วนหนึ่งของระบบประเมินความเสี่ยงด้านปฏิบัติการที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจใช้ และระบบประเมินความเสี่ยงด้านปฏิบัติการต้องสามารถรวมเข้ากับกระบวนการบริหารความเสี่ยงของสถาบันการเงินเฉพาะกิจได้เป็นอย่างดี เช่น ข้อมูลผลลัพธ์ที่ได้จากการประเมินความเสี่ยงต้องเป็นส่วนสำคัญในรายงานความเสี่ยงที่ส่งให้ผู้บริหาร และถูกนำไปใช้ในการวิเคราะห์ ติดตาม และควบคุมความเสี่ยง เป็นต้น							
6	สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องมีการจัดทำรายงานความเสี่ยงด้านปฏิบัติการและข้อมูลความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นประจำ ซึ่งในรายงานควรกล่าวถึงการดำเนินการของสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่เหมาะสมต่อข้อมูลความเสียหายดังกล่าวให้แก่ผู้บริหารหน่วยงาน ผู้บริหารระดับสูง และคณะกรรมการของสถาบันการเงินเฉพาะกิจทราบ							

ลำดับ	เกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำ	ระดับของการผ่านเกณฑ์				รายละเอียดที่แสดงว่า สถาบันการเงินเฉพาะกิจสามารถปฏิบัติได้ตามเกณฑ์	เอกสารต่าง ๆ ที่สนับสนุนการปฏิบัติตามเกณฑ์	
		ผ่าน	ผ่านเป็นส่วนใหญ่	ไม่ผ่านเป็นส่วนใหญ่	ไม่ผ่าน		ชื่อเอกสาร	เลขที่อ้างอิง
7	สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องจัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับระบบบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการอย่างครบถ้วน และมีการติดตามการปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ การควบคุม และกระบวนการที่เกี่ยวกับระบบบริหารความเสี่ยง ซึ่งรวมถึงการดำเนินการเมื่อเกิดกรณีที่ไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้							
8	สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องมีการสอบทานกระบวนการบริหารความเสี่ยงและระบบประเมินความเสี่ยงด้านปฏิบัติการที่เป็นอิสระเป็นประจำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในการทำธุรกรรม กระบวนการหรือระบบบริหารความเสี่ยง โดยสถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องสอบทานทั้งหน่วยงานที่ทำธุรกรรมต่าง ๆ และหน่วยงานบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการด้วย							
9	ระบบการบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการของสถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องมีการสอบทานโดยผู้ตรวจสอบภายนอกเมื่อธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นสมควร							

เอกสารแนบ 3

ตารางการจัดประเภทสายธุรกิจ[1] และค่าคงที่ความเสี่ยง

สายธุรกิจ	β	ประเภทธุรกิจ	ตัวอย่างกิจกรรม
1. Corporate finance	**18%**	1) ธุรกิจบริหารจัดการโครงสร้างเงินทุนให้แก่ธุรกิจหรือรัฐบาล (Corporate/ Government finance) 2) ธุรกิจวาณิชธนกิจ (Merchant banking) 3) ธุรกิจการเป็นที่ปรึกษาทางการเงิน (Advisory services)	▪ การเป็นที่ปรึกษาการซื้อและการควบรวมกิจการ (Merger and acquisition) ▪ การจัดการออก จัดจำหน่าย หรือประกันการจำหน่ายตราสารหนี้ และหน่วยลงทุน (Underwriting) ▪ การเป็นที่ปรึกษาเพื่อนำบริษัทเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ▪ การเป็นที่ปรึกษาทางการเงิน เช่น จัดหาและจัดการแหล่งเงินกู้ เงินทุน และแหล่งเงินกู้ร่วม (Loan syndications) แปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ (Securitisation) แปรรูปรัฐวิสาหกิจ หรือวิเคราะห์โครงการเพื่อการลงทุน
2. Trading and sales	**18%**	1) การซื้อขายผลิตภัณฑ์ทางการเงินกับลูกค้า (Sales) 2) การทำหน้าที่ดูแลสภาพคล่องในตลาด (Market making) 3) การมีฐานะโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการลงทุนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจเอง (Proprietary positions) 4) การบริหารเงิน (Treasury)	▪ การซื้อขายผลิตภัณฑ์ทางการเงินกับลูกค้า การทำหน้าที่ดูแลสภาพคล่องในตลาด และการมีฐานะในผลิตภัณฑ์ทางการเงิน (เช่น ตราสารหนี้ ตราสารทุน ตราสารอนุพันธ์ เงินตราต่างประเทศ และสินค้าโภคภัณฑ์) เพื่อการบริหารความเสี่ยงหรือเพื่อการลงทุนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจเอง ▪ การบริหารเงินทุนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจรูปแบบอื่น ๆ เช่น การทำธุรกรรมซื้อคืนทั้งกับธนาคารแห่งประเทศไทย และภาคเอกชน เป็นต้น ▪ การยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ (Securities borrowing and lending) กรณีทำหน้าที่เป็นคู่สัญญา ▪ การเป็นนายหน้าซื้อขาย (Broker) แก่ลูกค้ารายใหญ่ เช่น การเป็นนายหน้าซื้อขายหน่วยลงทุน ▪ การเป็น Dealer หน่วยลงทุนและตราสารหนี้

[1] ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจจัดสรรรายได้จากการดำเนินงานลงในประเภทสายธุรกิจเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

สายธุรกิจ	β	ประเภทธุรกิจ	ตัวอย่างกิจกรรม
3. Retail banking	**12%**	1) ธุรกิจธนาคารลูกค้ารายย่อย (Retail banking) 2) ธุรกิจธนาคารลูกค้าบุคคลรายใหญ่ (Private banking) 3) ธุรกิจบัตรต่าง ๆ (Card services)	▪ การให้บริการด้านสินเชื่อ (รวมทั้งการค้ำประกัน รับรอง อาวัล และเช่าซื้อ) แก่ลูกหนี้รายย่อย[2] และลูกค้าบุคคลรายใหญ่ ▪ การให้บริการด้านเงินฝากและบริการทางการธนาคาร แก่ลูกค้ารายย่อยและลูกค้าบุคคลรายใหญ่ เช่น การให้บริการตู้นิรภัย เป็นต้น ▪ การให้บริการบัตรเครดิต บัตรเดบิต บัตร ATM และการออกบัตรร่วมกับบริษัทต่าง ๆ (Private labels) ▪ การทำธุรกรรมอนุพันธ์เพื่อป้องกันความเสี่ยงของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ที่เกิดจาก Portfolio สินเชื่อที่ให้แก่ลูกหนี้รายย่อย
4. Commercial banking	**15%**	ธุรกิจธนาคารลูกค้ารายใหญ่ (Commercial banking)	▪ การให้บริการสินเชื่อ (รวมทั้งการรับรอง อาวัล และค้ำประกัน L/C) แก่ลูกหนี้รายใหญ่[3] ▪ การให้สินเชื่อโครงการ (Project finance) และการให้สินเชื่อเพื่อการส่งออกและการนำเข้า (Trade finance) ▪ ธุรกิจแฟ็กเตอริง (Factoring) และธุรกิจให้เช่าแบบลิสซิ่ง (Leasing) ▪ เงินลงทุนในหลักทรัพย์ในบัญชีเพื่อการธนาคาร ▪ การทำธุรกรรมอนุพันธ์เพื่อป้องกันความเสี่ยงของสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่เกิดจาก Portfolio สินเชื่อที่ให้แก่ลูกหนี้รายใหญ่

[2] ลูกหนี้รายย่อย ได้แก่ (1) ลูกหนี้รายย่อย และ (2) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

[3] ลูกหนี้รายใหญ่ ได้แก่ (1) ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลาง (2) ลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ (PSEs) (3) ลูกหนี้ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (MDBs) (4) ลูกหนี้สถาบันการเงิน (5) ลูกหนี้บริษัทหลักทรัพย์ และ (6) ลูกหนี้ธุรกิจเอกชน ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

สายธุรกิจ	β	ประเภทธุรกิจ	ตัวอย่างกิจกรรม
5. Payment and settlement	**18%**	ธุรกิจการชำระราคาและชำระดุลแก่ลูกค้าของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (Payment and settlement)	▪ การให้บริการโอนเงินและชำระเงินค่าสินค้าและบริการแก่ลูกค้า รวมถึงการให้บริการโอนเงินผ่านเครือข่ายกลาง เช่น BAHTNET SMART SWIFT หรือ Western Union เป็นต้น ▪ การให้บริการเรียกเก็บเงินตามตั๋วเงิน (เช็ค ตั๋วแลกเงิน ตั๋วสัญญาใช้เงิน) ให้แก่ลูกค้า เช่น ECS (Electronic check clearing services) ▪ บริการด้านเช็คคืน บริการรับซื้อ/ขาย Draft จำหน่ายเช็คเดินทาง และเช็ค ▪ การให้บริการบริหารเงินสด (Cash management) ▪ การหักบัญชีและการชำระดุล (Clearing and settlement) ▪ การให้บริการด้านงานสนับสนุน (เช่น Insourcing งาน Back office) ที่เกี่ยวกับการโอนเงินและชำระเงิน
6. Agency services	**15%**	1) ธุรกิจรับฝากทรัพย์สินและดูแลผลประโยชน์แก่ลูกค้า (Custody and trust) 2) การเป็นตัวแทนให้แก่ธุรกิจ (Corporate agency)	▪ การให้บริการ Escrow account ▪ การเป็นนายทะเบียนหลักทรัพย์ (Registra) ▪ การให้บริการดูแลและเก็บรักษาหลักทรัพย์ บัตรเงินฝาก ตราสารแห่งหนี้ เอกสารแสดงสิทธิในทรัพย์สินและเอกสารอื่น ๆ (Custodian service) ▪ การเป็นผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้และการเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ของกองทุนรวม (Trustee) ▪ การประกอบธุรกิจการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ (Securities borrowing and lending) กรณีทำหน้าที่แทนลูกค้า ▪ การเป็นตัวแทนเรียกเก็บหนี้ ▪ การเป็นตัวแทนของผู้ออกตราสารในการจ่ายเงินให้กับผู้ถือตราสาร (Issuer and paying agent)
7. Asset management	**12%**	ธุรกิจบริหารจัดการสินทรัพย์ (Asset management)	▪ การบริหารจัดการกองทุนหรือสินทรัพย์ประเภทต่าง ๆ เช่น กองทุนรวม กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนส่วนบุคคล การร่วมลงทุน เป็นต้น ทั้งกรณีที่ผู้จัดการมีอำนาจตัดสินใจแทนลูกค้า (Discretionary fund management) และกรณีที่ผู้จัดการไม่มีอำนาจตัดสินใจแทนลูกค้า (Non-discretionary fund management)
8. Retail brokerage	**12%**	ธุรกิจนายหน้าซื้อขาย (Retail brokerage)	▪ การเป็นตัวแทนจำหน่าย (Selling agent) ตราสารทุน พันธบัตรรัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ และหน่วยลงทุน

สายธุรกิจ	β	ประเภทธุรกิจ	ตัวอย่างกิจกรรม
			▪ การเป็นนายหน้าซื้อขาย (Broker) หน่วยลงทุนแก่รายย่อย ▪ การเผยแพร่แผ่นพับโฆษณาและเป็นตัวแทนของบริษัทประกันชีวิตและบริษัทประกันวินาศภัย ▪ การติดต่อหรือแนะนำบริการของบริษัทหลักทรัพย์ให้แก่ลูกค้า (Introducing broker)

เอกสารแนบ 4

หลักเกณฑ์การจัดประเภทสายธุรกิจ
(สำหรับสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่เลือกใช้วิธี SA-OR หรือ ASA)

ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจที่เลือกใช้วิธีคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการตามวิธี SA-OR และวิธี ASA ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การจัดประเภทสายธุรกิจที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด ดังต่อไปนี้

1. สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องจัดธุรกรรมทุกประเภทให้อยู่ในสายธุรกิจใดสายธุรกิจหนึ่งใน 8 สายธุรกิจหลักที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดตามตารางการจัดประเภทสายธุรกิจตามเอกสารแนบ 3

2. ธุรกรรมใดที่ไม่สามารถจัดให้อยู่ในสายธุรกิจหลักใดสายธุรกิจหนึ่งได้ แต่มีลักษณะของธุรกรรมที่ช่วยสนับสนุนธุรกรรมที่อยู่ในสายธุรกิจหลัก ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจจัดธุรกรรมนั้นอยู่ในสายธุรกิจหลักที่ธุรกรรมนั้นช่วยสนับสนุน[1] ในกรณีที่ธุรกรรมใดสนับสนุนหลายสายธุรกิจหลัก สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องมีหลักเกณฑ์ในการจัดสายธุรกิจที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร

3. กรณีที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจไม่สามารถจัดรายได้ของธุรกรรมให้อยู่ในสายธุรกิจประเภทใดประเภทหนึ่งได้ ให้จัดเข้าสายธุรกิจที่มีค่า β สูงสุด

4. สถาบันการเงินเฉพาะกิจอาจใช้วิธี Internal pricing ในการจัดสรรรายได้จากการดำเนินงานให้สายธุรกิจแต่ละประเภทได้ แต่ผลรวมของรายได้จากการดำเนินงานของทั้ง 8 สายธุรกิจสำหรับวิธี SA-OR ต้องเท่ากับรายได้จากการดำเนินงานรวมของทั้งสถาบันการเงินเฉพาะกิจกรณีที่ไม่ได้มีการแบ่งสายธุรกิจ (กรณีวิธี BIA)

5. การจัดประเภทธุรกรรมของสถาบันการเงินเฉพาะกิจในแต่ละสายธุรกิจเพื่อการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการนี้ต้องสอดคล้องกับคำจำกัดความของสายธุรกิจที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจใช้เพื่อการคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงประเภทอื่น ๆ เช่น สินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตและด้านตลาด เป็นต้น ทั้งนี้ หากมีความแตกต่างกัน สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องสามารถอธิบายถึงเหตุผลและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรไว้อย่างชัดเจน

6. กระบวนการที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจใช้ในการจัดประเภทสายธุรกิจต้องบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน โดยเฉพาะคำจำกัดความของสายธุรกิจแต่ละประเภทต้องมีข้อมูลที่มีความละเอียดเพียงพอที่จะทำให้บุคคลอื่นสามารถจัดประเภทได้เช่นกัน นอกจากนี้สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องจัดให้มีการบันทึกข้อยกเว้นและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

7. กระบวนการที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจใช้ในการจัดประเภทสายธุรกิจต้องครอบคลุมธุรกรรมหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจทำด้วย

---

[1] เช่น การให้บริการ Internet banking หากรายได้มาจากการโอนเงินผ่าน Internet ก็ควรจัดรายได้ดังกล่าวอยู่ในสายธุรกิจ Payment and settlement

8. ผู้บริหารระดับสูงต้องรับผิดชอบต่อนโยบายในการจัดประเภทสายธุรกิจของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ทั้งนี้ นโยบายดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการของสถาบันการเงินเฉพาะกิจแล้ว

9. สถาบันการเงินเฉพาะกิจต้องจัดให้มีการสอบทานกระบวนการที่ใช้ในการจัดประเภทสายธุรกิจเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงธุรกิจหรือมีการทำธุรกิจใหม่ที่สำคัญด้วย

เอกสารแนบ 5

ตัวอย่างการจัดสรรรายได้จากการดำเนินงาน
(สำหรับสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่เลือกใช้วิธี SA-OR หรือวิธี ASA)

สถาบันการเงินเฉพาะกิจที่ใช้วิธี SA-OR หรือวิธี ASA อาจพิจารณาจัดสรรรายได้จากการดำเนินงานในสายธุรกิจต่าง ๆ ตามตัวอย่างต่อไปนี้ แม้ว่าในทางปฏิบัติอาจมีวิธีที่เหมาะสมหลายวิธี รวมถึงการใช้วิธี Internal pricing ซึ่งจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

1. รายได้จากการดำเนินงานของสายธุรกิจ Retail banking ประกอบด้วย

- รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ[1] และรายได้ค่าธรรมเนียมและบริการที่เกี่ยวข้องกับเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่ให้แก่ลูกหนี้รายย่อย[2] และ
- รายได้สุทธิจากการทำธุรกรรมอนุพันธ์เพื่อป้องกันความเสี่ยงของสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่เกิดจากพอร์ตลูกหนี้รายย่อยดังกล่าว

2. รายได้จากการดำเนินงานของสายธุรกิจ Commercial banking ประกอบด้วย

- รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ[3] รวมทั้งรายได้ค่าธรรมเนียมและบริการที่เกี่ยวข้อง (เช่น การค้ำประกัน ภาระผูกพัน ตั๋วเงิน) กับเงินให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่ให้แก่ลูกหนี้รายใหญ่[4] และ
- รายได้สุทธิจากการทำธุรกรรมอนุพันธ์เพื่อป้องกันความเสี่ยงของสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่เกิดจากพอร์ตลูกหนี้รายใหญ่ดังกล่าว และ
- รายได้ดอกเบี้ยและเงินปันผลทั้งหมดจากการลงทุนในหลักทรัพย์ที่อยู่ในบัญชีเพื่อการธนาคารของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

3. รายได้จากการดำเนินงานของสายธุรกิจ Trading and sales ประกอบด้วย กำไร (ขาดทุน) จากการขายและการประเมินมูลค่ายุติธรรม (Fair valuation) ของหลักทรัพย์ที่อยู่ในบัญชีเพื่อการค้า หักด้วยค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินทุนนั้น และบวกด้วยค่าธรรมเนียมจากการทำธุรกรรม Wholesale broking

4. รายได้จากการดำเนินงานของสายธุรกิจอื่นที่เหลือ ประกอบด้วย รายได้สุทธิค่าธรรมเนียมและค่าบริการจากธุรกรรมนายหน้าเป็นส่วนใหญ่ สำหรับสายธุรกิจ Payment and settlement ให้รวมถึงรายได้จากค่าธรรมเนียมในการให้การบริการโอนเงินและชำระเงินแก่ลูกค้า และสำหรับสายธุรกิจ Asset management ให้รวมค่าบริหารสินทรัพย์แทนบุคคลอื่นด้วย

---

[1] สถาบันการเงินเฉพาะกิจอาจคำนวณจากรายได้ดอกเบี้ยที่ได้รับจากสินเชื่อที่ให้แก่ลูกหนี้รายย่อยหักลบด้วยค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของต้นทุนที่ทำให้ได้มาซึ่งเงินทุนสำหรับการให้สินเชื่อนั้น ไม่ว่าจะได้มาจากเงินฝากรายย่อยหรือเงินฝากประเภทอื่น ๆ

[2] ลูกหนี้รายย่อย ได้แก่ (1) ลูกหนี้รายย่อย และ (2) สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

[3] สถาบันการเงินเฉพาะกิจอาจคำนวณจากรายได้ดอกเบี้ยที่ได้รับจากสินเชื่อที่ให้แก่ลูกหนี้รายใหญ่หักลบด้วยค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของต้นทุนที่ทำให้ได้มาซึ่งเงินทุนสำหรับการให้สินเชื่อนั้น ไม่ว่าจะได้มาจากเงินฝากจากธุรกิจหรือเงินฝากประเภทอื่น ๆ

[4] ลูกหนี้รายใหญ่ ได้แก่ (1) ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลาง (2) ลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ (PSEs) (3) ลูกหนี้ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (MDBs) (4) ลูกหนี้สถาบันการเงิน (5) ลูกหนี้บริษัทหลักทรัพย์ และ (6) ลูกหนี้ธุรกิจเอกชน ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ